

## IV. COMUNA MUNTENI, JUDEȚUL GALAȚI

### IV.1. Monografia comunei Munteni, județul Galați

Documentar, istoricul satului este consemnat în două dicționare și anume: „*Dicționar Geografic Statistic și Istoric al județului Tecuci*” din 1894 întocmit de profesorul Teodor N. Ciuntu, și „*Dicționar Geografic al României*” volumul 3, întocmit în anul 1900 de G. Lahovariu, general C.I.Brătianu și G.Tocilescu, documente ce se află la Arhivele Statului Galați.

În anul 1700, moșierul Manolache Conache care deținea suprafața de 221000 fălcii<sup>1</sup> de teren întins pe trei județe: Rm.Sărat, Putna și Tecuci, aduce pe raza comunelor (satelor) Slobozia –Blăneasa și Țigăneștii Noi primii robi pe care îi instalează în case improvizate, la pietriș și siliște în marginea pădurii, punctul Balta.

Robii au avut case improvizate până în anul 1750 când au părăsit vatra de sat Siliște și s-au apropiat de conacul vornicului Țării de jos, Manolache Conachi, instalându-se pe locul Băneasa sau Valea Boului. Terenul moșierului Manolache Conache a fost muncit cu robi până în anul 1849 când a decedat, iar feciorul lui Costache Conache a continuat robia,cât și fiica acestuia Cocuța. În timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza țigani scâpând de robie au trecut pe malul stâng al râului Bîrlad în satul Blăneasa unde și-au improvizat case de locuit. Acești țigani s-au amestecat cu clăcașii din satul Blăneasa, satul primind denumirea de Slobozia și împreună au format Slobozia Blăneasa.

De la munte au venit și alți locuitori cu turme de oi printre care se numără și Costache Ciungu zis „ungureanu”, Marin Scutaru, Sandu Chirilă și alții care s-au instalat pe malul drept al râului Bîrlad de la care satul a primit denumirea de Munteni. Denumirea satului provine de la locuitorii care au venit de la munte, iar satul Ungureni provine de la numele administratorului lui Costache Conache numit Costache Ciungu zis Ungureanu.

---

<sup>1</sup>Falce- fălci, s.f.- Veche unitate de măsură pentru suprafețe agricole, folosită în Moldova, echivalentă cu circa un hectar și jumătate. – Lat. falx, -cis.

În anul 1849 la moartea logofătului Costache Conache s-au adunat satele Slobozia Blăneasa, Țigăneștii Noi și Ungureni. Locuitorii celor trei sate au fost clăcași pe moșia logofătului Conache, apoi pe moșia caimacanului Nicolae Vogoride. Reședința acestor sate era stabilită în satul Țigănești.

În anul 1864 conducerea clăcășiei a ținut evidență de acei clăcași care au muncit pe moșia lui Nicolae Vogoride împrumutându-i. După împrumutarea a rămas un loc viran pe care s-a construit școala veche din Munteni.

În anul 1880, Nicolae Vogoride vinde lui Anton Cincu toată moșia de pe partea stângă a râului Bîrlad devenind vecin cu satul Țigăneștii Noi și Munteni. Tot în anul 1880, Nicolae Vogoride vinde și casele moștenite de la socrul său și toată moșia de pe malul drept al râului Bîrlad și pădurea Balta lui Tache Anastasiu-acesta devenind vecin cu clăcașii din Munteni.

La luarea în primire a moșiei, Tache Anastasiu a răpit locuitorilor terenurile cu care au fost împrumutăriți. Aceștia, deși s-au adresat justiției, au fost condamnați la închisoare.

În anul 1885 moșierul Anton Cincu a cumpărat moșia de la Dumitru Frunză, moșia Șendreasca de pe raza comunei Țepu precum și moșia Sultana Bodeanu cu denumirea de Bodeanca aflată tot pe raza comunei Țepu.

În anul 1894 moșierul Nistor Cincu moare rămânând ca moștenitori patru copii Smaranda Dr. Sculei, Maria Boldur Epureanu, Constantin Milea fost director al ziarului „Dimineața” și Anton Cincu, moșiile fiind împărțite între ei. Locuitorii din cele trei sate s-au împărțit la cei patru moșieri și anume Tache Anastasiu, Iordache Giurcea Negriștii, Boldur Epureanu Berheci, iar majoritatea munceau la Nistor Cincu care mai deținea și pădurea Dumbrava.

În privința administrației locale în anul 1878 a luat ființă prima primărie în satul Țigăneștii Noi care a funcționat câțiva ani după care i-au dat foc arzând toată arhiva. După aceasta, sediul primăriei s-a mutat în cătunul Ungureni.

În 1906 s-a reușit aducerea primăriei la Munteni, iar cele două sate Țigănești și Ungureni au format la un loc primăria lor. Localul primăriei Munteni a fost cumpărat de la Panaite Arsenie de origine greacă.

În anul 1927 din inițiativa primarului Vasile Andrei s-a făcut cărămidă pentru construcția unei noi primării, a unei bănci și a unei cooperative dar și din ordinul moșierului Tony Cincu.

Relieful comunei Munteni este format din dealuri și șes iar ocupația principală este cultivarea pământului și creșterea animalelor.

Ca așezare rurală, comuna Munteni este situată în zona colinară, în partea de nord a județului Galați. Se învecinează la nord cu satul Berheci, la vest cu comuna Nicorești și comuna Țepu, la sud cu orașul Tecuci iar la est cu comuna Matca și comuna Negriștea. Comuna Munteni este o comună cu rădăcini adânci în istorie, este un sat răzășesc.

În 2010, comuna Munteni este alcătuită din patru sate și anume: Munteni, Frunzeasca, Țigănești și Ungureni. Are o suprafață de 8264 hectare și un număr de 3639 gospodării. Numărul locuitorilor este 7215, fiind 4550 în Munteni, 1405 în Ungureni, 920 în Țigănești și 340 în Frunzeasca.

Pe teritoriul comunei se găsesc 5 școli, 4 grădinițe, 2 dispensare umane, 1 dispensar veterinar, 1 oficiu poștal, 1 brutărie, 8 centre comerciale, 1 centru cultural comunal, o bibliotecă, o sală de sport comunală dotată la standarde europene, un centru social pentru copiii cu probleme familiale numit „Copiii Noștri”.

Comuna fiind una din localitățile mari și dezvoltate ale județului este racordată la magistrala de gaz metan, are un sistem propriu de alimentare cu apă potabilă, antene pentru telefonie mobilă, este racordată la sistemul de cablu și internet. Centrul civic este predominant de un frumos parc pe o suprafață de 10 ari realizat din fonduri de la Agenția de Mediu.

Administrația publică locală actuală formată din 32 persoane se află într-un sediu nou construit la standarde europene din fonduri europene în valoare de 2 milioane euro, pe care ar fi invidioși și aleșii locali ai unor orașe mari din țară sau străinătate.

#### **IV.2. Familii istorice aflate pe teritoriul comunei Munteni, județul Galați**

Pe teritoriul comunei Munteni au trăit familii istorice importante care au contribuit la schimbarea istoriei țării noastre. Despre istoria acestor familii am găsit informații tot în cele două dicționare și anume: „*Dicționar Geografic Statistic și Istoric al județului*

*Tecuci*” din 1894 întocmit de profesorul Teodor N. Ciuntu, și „*Dicționar Geografic al României*” volumul 3, întocmit în anul 1900 de G. Lahovariu, general C.I.Brătianu și G.Tocilescu, documente ce se află la Arhivele Statului Galați.

Satele Munteni, Țigănești, Ungureni și Frunzeasca ce aparțin de comuna Munteni, au fost stăpânite de-a lungul anilor de mai mulți moșieri, fiind sate de oameni răzeși.

Dintre toți aceștia se remarcă în mod deosebit stăpânirea acestor teritorii de peste 120 de ani de către familia Conachi, până în anul 1881, când moșia Țigănești se împarte între Tache Anastasiu la est de râul Bîrlad și Anton Cincu la vest de Bîrlad.

Încă din timpul ocupației rusești din 1772-1774, satul Țigănești aparținea deja familiei Conachi, care a construit un conac la Țigănești și o biserică cu catapetasma din zid lângă acest conac, clădiri al căror istoric începe din anul 1777, realizate de către vornicul Costache Conache, bunicul poetului omonim.

De remarcat este faptul că familia Conache a reușit să-și mărească mult proprietățile funciare prin cumpărare sau prin abuzuri, încât a ajuns să fie cea mai bogată familie de moșieri din Moldova, deținând imense suprafețe de teren în zona aceasta a județului Tecuci, cât și în județele Putna, Tutova, Vaslui și Suceava.

În anul 1778 se naște aici Alexandru Costache Conache comisul, ispravnicul, logofătul de mai târziu și bineînțeles, așa cum știm cu toții, poetul precursor al poeziei moderne românești, care devine în anul 1805 proprietar de drept al moșiei Țigănești.

La poetul Costache Conache se remarcă interesante vederi politice cu caracter progresist. Astfel, lucrând la Regulamentele organice, el a fost susținătorul ideii ca aceste legi să fie aproape identice pentru Moldova și Țara Românească, exprimând astfel și în acte oficiale ideia unității principatelor.

În 1828, aici la Țigănești se naște și Ecaterina (Cocuța), fiica legitimă a Smarandei (născută Negri) și a lui Costache Conachi.

În anul 1846, are loc la Țigănești în prezența domnitorului Mihai Sturdza, nunta Cocuței Conachi cu Nicolae Vogoride (grec fanariot, beizadeaua lui Ștefănache Vogoride, fost caimacan al Moldovei la Constantinopol).

Nicolae Vogoride era fratele Smarandei Sturdza, soția domnitorului Moldovei de unde rezultă faptul că de fapt domnitorul Sturdza venise la nunta cumnatului său.

În ceea ce îl privește pe Nicolae Vogoride, ginere și moștenitor al lui Costache Conache, acesta s-a aflat în calitate sa de caimacan al Moldovei în tabara potrivnică unirii, el fiind unealta Turciei și Austriei.

Cocuța Vogoride era în schimb cu marea majoritate a moldovenilor, o adeptă înfocată a unirii. În această calitate, Cocuța Conachi-Vogoride s-a remarcat prin sprijinirea unor unioniști tecuceni și prin temperarea măsurilor abuzive ale caimacanolui, soțul său. Din aceste motive, căsătoria lor nu a avut sorti de fericire, întrucât lui Nicolae Vogoride i s-a promis domnia Moldovei în caz că va reuși să împiedice unirea cu Muntenia.

În această situație, Cocuța este hotărâtă să se despartă de soț, părăsește Moldova, luând drumul spre Paris și în felul acesta scapă de coșmarul unei căsnicii nefericite, dar și despărțită pentru totdeauna de Moldova.

În 1863 Nicolae Vogoride moare după ce în prealabil risipise aproape întreaga avere a familiei Conachi.

După moartea soțului, Cocuța se recăsătorește cu Emanoil Ruspoli, principe de Paggia-Sauza (Italia) devenind Princesse Catherine Ruspoli după a doua căsătorie.

Din cele două căsătorii, Cocuța a devenit mamă a 6 copii: 3 copii din căsătoria cu Vogoride: Emanoil, Maria și Lucia, și 3 copii din a doua căsătorie, Maria, Caterina și Margareta.

S-a stins din viață la vârsta de 41 de ani în anul 1870 la Genoa în Italia și a fost adusă și înmormântată la cimitirul din satul Țigănești, locul cel mai drag al copilăriei și cuibul Conăcheștilor, intrat prin ironia sorții în stăpânirea copiilor lui Nicolae Vogoride.

În ceea ce privește conacul de la Țigănești acesta fusese realizat inițial în perioada 1837-1840, pe locul vechii case după planul, instrucțiunile și cu cheltuiala logofătului Costache Conache. Ginerel acestuia Nicolae Vogoride i-a adus unele îmbunătățiri și modificări, mai ales la interior unde a amenajat o „sală a tronului”, pregătită poate pentru când urma să-și împlinească visul de a deveni domn al Moldovei. Parcul din jur se întindea pe 70 de hectare și a fost amenajat de Cocuța.

La 11 ani după moartea Cocuței în anul 1881, Emanoil Vogoride Conachi, vinde moșia și conacul de la Țigănești lui Tache Anastasiu- mare proprietar de pământ și

prefect al județului Tecuci (1878-1898). La rândul său acesta îl lasă prin testament (la 27 decembrie 1897) Academiei Române.

Astăzi, prin locurile pe unde Cocuța și-a petrecut copilăria, pe dealurile Ungurenilor, s-a construit un cartier de case. Acestui cartier i s-a dat numele de Cocuța în cinstea acestei mari patrioate.